

La tribuna

Exclusió social, paradigma de la societat del benestar

La crisi econòmica ha expulsat moltes persones del mercat laboral de manera gairebé definitiva

DAVID

Pérez

La actual situació de crisi econòmica ha fet créixer els casos de pobresa entre famílies del nostre entorn. El risc de pobresa segueixi en augment. És una realitat que el nombre de persones que poden estar en risc ha crescut en aquests darrers anys.

Les polítiques neoliberals del passat i del present ens estan portant a marxes forçades cap a la destrucció del coixí social: la classe mitjana. Poc a poc s'està fent realitat la destrucció de la societat del benestar.

Les entitats socials constaten l'increment de necessitats i demandes de les persones que atenen. Declaren que fa uns anys, la demanda d'ajudes provenia bàsicament de famílies novingudes. Ara en aquests moments es produeix al si de famílies ja establertes fa molts anys a Andorra.

La crisi econòmica ha expulsat moltes persones del mercat laboral de manera gairebé definitiva i ha precaritzat la vida de moltes famílies. Com a resultat d'aquesta precarització s'ha produït un increment de les persones que tenen dificultats per fer front a despeses inesperades i fins i tot les necessitats més bàsiques (alimentació, higiene, salut física, salut mental, energia...).

És evident que no hi ha hagut polítiques socials globals i transversals que afrontessin la nova situació, sinó que s'han donat respostes aïllades i puntuals. Per tant, calen mesures de resposta immediata dirigides a les persones que pateixen situacions greus de pobresa, situacions de clara precarietat econòmica i social. Però aquestes mesures no poden substituir noves actuacions ni estratègies valentes que donin resposta a la complexitat i a les causes múltiples de les situacions de pobresa i vulnerabilitat.

Cal identificar els punts febles

EL PERIÒDIC

del sistema de protecció social i determinar les modificacions que s'haurien de dur a terme per millorar la resposta a la ciutadania optimitzant els recursos disponibles i prioritant les accions necessàries. Però, sobretot i ara ja urgentment, cal una gestió més àgil de les prestacions existents.

AQUESTA GESTIÓ ha d'estar fonamentada en una informació comuna, actualitzada i accessible per abordar la lluita contra la pobresa des de tots els seus àmbits. Cal ampliar les opcions de trobar feina per a les persones en risc d'exclusió laboral i en conseqüència social. Malauradament el mercat laboral andorrà tracta la mà d'obra com un producte, com una estadística sense tenir en compte les persones i les

L'Estat del benestar és un conjunt de drets que només s'aconsegueixen estant al costat de les persones

seves capacitats. Mobilitzar les empreses apel·lant a la seva responsabilitat social i fer un pas valent i decidit amb les pensions dels nostres padrins, igualant d'una vegada per totes les pensions més baixes al salari mínim.

Hem de ser conscients que darrem les famílies hi ha persones, amb noms i cognoms, amb una història plena d'angoixes i patiments.

L'autèntic repte de la nostra societat ha de ser passar de les paraules als fets, amb polítiques socials integradores, treballant a favor d'un

model econòmic més just i equitatiu. També hem de seguir donant resposta a les necessitats més urgents, exigint a l'administració pública que assumeixi les seves responsabilitats.

Com a societat avançada i plural no ens podem permetre que ningú es quedi pel camí, que cap ciutadà ni cap ciutadana quedi exclòs. L'exclusió només condueix a la malaltia social. Evitar que Andorra esdevingui una societat malalta depèn de les decisions que prenguin les persones escollides per la majoria.

La societat andorrana s'enfronta a reptes molts grans. I el primer repte és el social, per això entenem que la inversió dels recursos que produïm ha d'anar, en primer lloc, a les persones que ho necessiten.

Els progressistes d'SDP defensem que l'Estat del benestar és una eina fonamental de progrés del país. L'Estat del benestar és un conjunt de drets que només s'aconsegueixen estant al costat de les persones i, de manera molt especial, al costat dels que més ho necessiten.

Hi guanyarem tots, de ben segur, convertint-nos en una societat més justa, econòmicament desenvolupada i democràticament avançada. Una societat justa és una societat amb pau. ≡

Membre de la Comissió de Política Nacional d'SDP